

Sag anlagt den 6. marts 2003 af Fédération des Industries Condimentaires de France m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-90/03)

(2003/C 112/76)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 6. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Fédération des Industries Condimentaires de France, Paris, Confédération Générale des Producteurs de Lait de Brebis et des Industriels de Roquefort, Millau (Frankrig), Comité Economique Agricole Régional Fruits et Légumes de Bretagne, St-Martin-des-Champs (Frankrig), og Comité Interprofessionnel des Palmipèdes à Foie Gras, Paris, ved advokats Michel-Jean Jacquot og Olivier Prost.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionen tilpligtes at yde sagsøgerne (herunder sammenslutningernes medlemmer, som har lidt skade) erstatning for økonomisk skade lidt i perioden fra 29. juli 1999 til 9. juli 2002, i størrelsesordenen 9 805 251 EUR til Fédération des Industries Condimentaires de France, 5 190 000 EUR til Confédération Générale des Producteurs de Lait de Brebis et des Industriels de Roquefort, 33 451 860 EUR til Comité Economique Agricole Régional Fruits et Légumes de Bretagne og 4 925 000 EUR til Comité Interprofessionnel des Palmipèdes à Foie Gras, eller et efter Rettens skøn nærmere fastsat beløb.
- Kommissionen tilpligtes at yde sagsøgerne (herunder sammenslutningernes medlemmer) erstatning for ikke-økonomisk skade lidt i perioden fra 29. juli 1999 til 9. juli 2002 i størrelsesordenen 200 000 EUR til hver af de fire sagsøgere eller et efter Rettens skøn nærmere fastsat beløb.
- Kommissionen tilpligtes at yde sagsøgerne (herunder sammenslutningernes medlemmer, som har lidt skade) erstatning for økonomisk skade lidt som følge af beslutningen af 9. juli 2002 (og indtil sagsøgernes produkter bliver fjernet fra den amerikanske liste over foranstaltninger) i størrelsesordenen 3 268 417 EUR årligt til Fédération des Industries Condimentaires de France, 1 730 000 EUR årligt til Confédération Générale des Producteurs de Lait de Brebis et des Industriels de

Roquefort, 11 150 620 EUR årligt til Comité Economique Agricole Régional Fruits et Légumes de Bretagne og 1 641 666 EUR årligt til Comité Interprofessionnel des Palmipèdes à Foie Gras eller et efter Rettens skøn nærmere fastsat beløb.

- Kommissionen tilpligtes at yde sagsøgerne (herunder sammenslutningernes medlemmer) erstatning for ikke-økonomisk skade lidt som følge af beslutningen af 9. juli 2002 i størrelsesordenen 200 000 EUR til hver af de fire sagsøgere (for skade på deres image i USA) og 200 000 EUR til hver af de fire sagsøgere (for skade på deres troværdighed) eller et efter Rettens skøn nærmere fastsat beløb.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Formålet med det foreliggende sagsanlæg er at opnå erstatning for skaderne, som angiveligt skyldes Kommissionens passivitet overfor USA's gengældelsesforanstaltninger indenfor rammerne af WTO, som blev iværksat efter Fællesskabets vedtagelse af en forordning, som forbyder importen af visse stoffer med hormonal virkning⁽¹⁾. Foranstaltningerne blev anvendt selektivt. Eksempelvis anvendtes foranstaltningerne for så vidt angår sennep, Roquefort, skalotteløg og foie gras (produkter berørt af det foreliggende sagsanlæg) på alle medlemsstater på nær Det Forenede Kongerige.

Kommissionens passivitet har vist sig ved dens afgørelse 2003/604/EF om afslutning af undersøgelsesprocedurerne vedrørende handelshindringer som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 bestående af Amerikas Forenede Staters (USA) handelspraksis i forbindelse med importen af tilberedt sennep⁽²⁾. Sagsøgerne har anlagt annullationssøgsmål angående denne afgørelse.

Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen har pådraget sig erstatningsansvar uden for kontrakt:

- ved intet at foretage sig, efter at USA vedtog de omhandlede foranstaltninger. Sagsøgerne har i den sammenhæng gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte artikel 113 EF og artikel 211 EF, idet dens manglende handling udgjorde en stiltiende accept af de amerikanske foranstaltninger, hvorved Kommissionen brød med selve logikken bag den fælles handelspolitik

- ved at vedtage afgørelsen af 9. juli 2002. Sagsøgerne henviser i den sammenhæng til de i sag T-317/02 ⁽³⁾ fremførte anbringender og argumenter.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/22/EF af 29.4.1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug og om ophævelse af direktiv 81/602/EØF, 88/146/EØF og 88/299/EØF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3).

⁽²⁾ EFT L 195 af 24.7.2002, s. 72.

⁽³⁾ Sag T-317/02 (EFT C 323 af 21.12.2002, s. 37).

Sag anlagt den 10. marts 2003 af SGL Carbon AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-91/03)

(2003/C 112/77)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af SGL Carbon AG, Wiesbaden (Tyskland), ved Rechtsanwältin M. Klusmann og P. Niggemann, som befuldmægtigede.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved den anfægtede beslutning, med et rimeligt beløb.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren fremstiller forskellige grafitprodukter, bl.a. også »specialgrafit«. Kommissionen har konstateret, at sagsøgeren og forskellige andre producenter og forhandlere af isostatisk specialgrafit har deltaget i en vedvarende aftale og/eller samordnet praksis, der har haft indvirkning på markedet for isostatisk specialgrafit i Det Europæiske Fællesskab og i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. De hævdede overtrædelser vedrører i det væsentlige perioden fra juli 1993 til februar 1998. Kommissionen har også konstateret, at sagsøgeren og UCAR, en anden producent af specialgrafit, har begået endnu en overtrædelse af artikel 81, stk. 1, EF, idet de i

perioden fra februar 1993 til november 1996 angiveligt har deltaget i aftaler og samordnet praksis på området for strengpresset specialgrafit. Ved den anfægtede beslutning har Kommissionen pålagt sagsøgeren en bøde på 18,94 mio. EUR på området for isostatisk presset specialgrafit og en bøde på 8,81 mio. EUR på området for strengpresset specialgrafit.

Sagsøgeren har fremsat følgende fem anbringender:

- Der er sket tilsidesættelse af princippet om, at der skal tages hensyn til en tidligere sag (ne bis in idem), samt af proportionalitetsprincippet. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat forbuddet mod, at der to gange indledes en sag vedrørende det samme forhold, idet den i sin beslutning ikke har taget de bøder, som allerede er blevet pålagt i Nordamerika for den internationale del af kartellet, i betragtning, og idet den har gennemført endnu en bødesag på området for grafit elektroder, bl.a. mod sagsøgeren. Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at selv hvis der kunne indledes endnu en sag, skulle Kommissionen ved bødefastsættelsen have taget hensyn til de allerede pålagte bøder.
- Der er sket tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet og af sagsøgerens ret til forsvar. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen i sin beslutning overraskende har anlagt en ny bedømmelse af LCL's og sagsøgerens deltagelse i overtrædelser og derfor har frataget sagsøgeren muligheden for at tage stilling hertil på passende måde under den administrative procedure. Endvidere har Kommissionen udpeget sagsbehandlere, som ifølge sagsøgeren ikke i tilstrækkelig grad behersker det tyske sprog, og den har derfor ikke i fuldt omfang taget hensyn til sagsøgerens fremstilling af sagen.
- Der er sket tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og af begrundelsespligten i henhold til artikel 253 EF, idet Kommissionen har lagt urigtige og mangelfulde markedsoplysninger til grund for sin beslutning.
- Der er sket tilsidesættelse af artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62/EF, idet Kommissionen angiveligt har foretaget en urigtig bødeberegning. Sagsøgeren har gjort gældende, at den måde, hvorpå Kommissionen ved beregningen af bøden har taget hensyn til overtrædelsens grovhed, er retsstridig, at Kommissionen med urette har anset sagsøgeren for at have spillet en førende rolle i kartellet, at bødemaksimum er overskredet, at Kommissionen har undladt at tage sagsøgerens betalingssevne og det angiveligt manglende behov for en afskrækkende virkning i betragtning, samt at den har undladt at tage passende hensyn til, at sagsøgeren har samarbejdet under sagens behandling.

Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at den pålagte forrentning af bøden er retsstridig.